

Verser

*afsungno vid en middag
... den 7 Februarii 1809,
åt General-Befälet och
Officerare af Finska Ari-
meen.
Sthlm 1809.*

IV
Kapitel
Verser

VERSER

afsungne vid en Middag,

gifven af

Ett Sällskap Finska Landsmän

den 7 Februarii 1809,

åt det härvarande

General - Befälet och Officerare
af Finska Arméen.

Stockholm, 1809.

Tryckt hos Direktören och Kongl. Fält-Bektryckaren

Peter Schus.

Landsmän, mellan krigets dunder
Samlom glädjens spridda stunder,
Gör om rätt åt Bröders dygd!
Göthens handslag -- Romarnas lager
Ät en hvar, som vapen drager
För sin K U N G och Fosterbyggd!

Färdige, när Bägge kalla,
Att dem hämnas, eller falla,
Hvilken lön är värdig Ea?
Kämpar! när J Thronen stöden
Det är stort, men när J blöden,
När J offren Ea, är mer.

Finlands Barn, med högmod hörde
Edna värf, dem rycktet förde
Ifrån deras moderland,
Och i glansen af Ea ära,
Ea sin dyrkan återbära,
Uppå Bottnens andra strand.

Trogen, upp till Polens bölja,
Ser man äran Edna följa,
Om ock Segern vilse far.
Vikande för öfvermagten,
Väldets lager J förakten,
Ea är den, som äran skar.

Störst var Krigarn på sin bana,
När ifrån hans högda fana
Lyckan undanhöll sin gärd;
Bröders tack skall Edna hömma,
Och en högre sång En nämna,
För en rättvis efterverld.

Vid en af Skälarne:

Vålnader, som natur griften
Trotsen alla minnets skiften,
Och i blodig rustning sväfen
Öfver Auras mulna strand!
Må, till lön för Edna dygder,
Våldet fly från Finlands bygder,
Och den offergård J krafven
Ges af Friä Finmars hand!

Skälar efter Mältiden:

1. Till minnet af de Hjeltar, hvilkas ben nu gömmas i skötet af den jord de försvarat.
2. Till de Finlands Döttrar, som nu vittna med sin seknad eller sin sorg, att hos ädla hjertan kärleken för Fäderneslandet öfverväger kärleken för Makar och Barn.
3. Mätte i alla tider, Svenska Svärdet, hkasom Svenska Järnet, behålla sitt företräde för andra Nationers.
4. Mätte i alla tider, enlast Östersjön äga rätt, att skilja Finlands och Sveriges Inbyggare.